

ACC. N:R M. 9657:1-5.

Landskap: Småland

Upptecknat av: E. d. Jonasson

Härad: Sunnerbo

Adress: Hinneryd

Socken: Hinneryd

Berättat av:

Uppteckningsår: 1945

Född år 1892 i Hinneryd

Meidsommar, majstång o: lördag. s. 1-5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

LWF 46.

Skriv endast på denna sida!

Bruket att kläda majstång är ^{en} ganska gammal sed, här i Finneryd. Pjäres fars-gubben som är fyllda nititiote, han är nämligen född år 1857, Far säger att det ^{man} nämligen allmenhet använde var midsommarstång. Ny midsommarstång hämtades hem varje år, denna togs eller hägs på den bondens ägar, där den upprestes på midsommarafton antingen i trädgården eller på en bjäl men marken rundt omkring måste vara slät och gräsbevuxen, för att man skulle kunna dansa och säga sig med varje skanda ringletkar och uppståg. Trädslaget var alltid gran, Alla ville ju naturligtvis ha en ganska lång stång. Sedan att uppsgräva trädets med rötterna var det inte, men man lärde ej att säga med denna utan kugga, eller som man sade

ACC. N. R. M. 9657:2

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"Kantla". Vad man skulle vara noga med
var detta. "Fallet" sugget skulle vara så tvärt
av som möjligt, att på trädet speligt eller
farsigt ansågs läjligt, och ritnade om en dålig
kraft i armarna, man sade det synes på
sugget att det är inte mycket i skjort arm-
marne på den som huggit detta träd.
I skogen kvistades och skalades barken bort
mid sammarstängen skulle komma på till
sin plats. Ofta huggs denna ej längre bort
än att några arkade att bära fram den
samme, när detta var gjort. Kamna fläckor-
na dessa medhörde i bland bundna kran-
sar, och i bland gick alla som hjälptes åt
ut i backar och ångar flockade vildd
blomster, bunda kranarna invid stängen.
Uppi stängens topp användades en tre
kantig eller rund båge på denna uppshäng-

des blomkransar, själva stativet och lägen
naro omvårdade med blommar och blad.
Uti marken uppgrävdes ett hål ungefär
en sex kvarter djupt. Rotändarna på
den färdigklädda stängen nedrättes häruti.
Sedan hjälptes karlarna åt att på den någor-
lunda laddätt jord och stenar packades
ganska hårt rundt densamma. Stängen
måste stå odentligt i marken för det
var en sed att den utav ungdomarna som
trädde sig därtill, skulle klättra ändå upp
till, där triangelbögen tog sin böjning. Den
som gjorde detta ansågs för god righet
och styrka. Detta kraftprov tyckte pic-
karna särskilt om. (Farrubben tillägger
lite stolt detta gjorde jag med glans!
Ja midvinterstång förekommer än i dag
här i Fleinneys på en del platser. Men något

matstånd i från präster eller läbeter
finns ej. För i viltunga prägar man
nästan till varje middags att resa
en sådan blatt några meter i från lä-
tist missionsthuset. Helt kommer mycket
folk för att nu liksom förr glädja sig an
hjärtans lust. Middags stänger för
ej vara rest mer än några dagar och
om middags i faller först i veckostif-
fet prägar den vara nedtagen och bort-
förd innan söndagen därpå. Lövning
till middagsmarskelyen var allmän för
uti alla stugarna båd hos fattiga rå-
väl som rika lovades båd i spisen
eller om spis ej fanns, då lovade man
i gellan, samt på borden över räng
gavlarne, uti fästugan sträddes löv
på galvet. Till den första maj lovade

ej. Utan den 30 april på eftermiddagen
samlades ungdomarna och hjälptes åt
att kopsamlas riss, sådant fans ganska
gott om vid gårdarna. Då alla bönderna
hålla många får och dessa mestadels
upfostrades med lön, och så skulle enar
na som ställt framfår ingången till
koningshuset, under julen ihopsamlas
härav blev ett eller flera ristål des-
sa påfänder i skymningen, dit ändå
många fler lād yngre och äldre sam-
lats de äldre gingo mest hemmen
ungdomen stannade kvar, för att säga
sig. Midsommars stång bestes ej vid
någon gård utan endast på de platser
där så att säga man haft dem förut till
exempel i mandemansgård, eller äldre
mannas gård, e. dy.